

عنوان مقاله:

واکوی تکرار جرائم حدی برای اجرای حکم اعدام از منظر فقه رضوی

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی امام رضا علیه السلام و علوم روز (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسنده:

صدیقه صدقی نسب - طلبه سطح سه رشته فقه و اصول حوزه علمیه خاوران حضرت فاطمه (سلام الله علیها)

خلاصه مقاله:

در نظریه مشهور فقهای امامیه، ارتکاب عمل مستوجب حد برای بار چهارم مجوز قتل مجرم است. براساس احکام فقهی موجود و با استناد به، فقدان ادله کافی برای لزوم اعدام مجرم، صرفاً به استناد ارتکاب جرم در بار سوم یا چهارم و نیز با لحاظ اصل لزوم احتیاط در جان آدمیان، استنباط نموده تکرار مجازات حدی یا افزودن کیفی بازدارنده به کیفر حدی به جای اعدام در فرض تکرار جرم بویژه آنگاه که بزهدار به رغم تکرار جرم، نادم است و روح طغیان و سرکشی ندارد، با موازین شرع مقدس مغایر نیست. اما اعمال بسیاری از نهادها جنبه ارفاق آمیز دارد مانند تعویق صدور حکم و تعلیق اجرای مجازات و مرور زمان متوقف بر این است که از مصادیق تعزیرات منصوص نباشد. این در حالیست که قانونگذار هیچ تعریفی از تعزیر منصوص شرعی نکرده و در واقع تشخیص مصادیق قانونی آنرا به دادرسی سپرده است در نتیجه تعزیر منصوص شرعی عبارت از حرمانی که از نظر شارع تحریم شده و نوع مجازاتش منصوص و معین است لکن اندازه و میزان دقیقش بیان نشده و بر عهده قاضی است. البته طبق اصل قانونی نمی توان تعزیرات منصوص شرعی که در روایات است تا زمانیکه قانون نشده بر دادگاه ها تحمیل کرد تا اینکه مجازاتی تعیین کنند. این مقاله با روش تحلیلی - انتقادی به طرح این پرسش پرداخته که: آیا مستندات کافی برای لزوم اعدام کسی که برای بار سوم یا چهارم مرتکب عمل مستوجب حد شده و پیشتر دو یا سه بار، حد بر وی اجرا شده، وجود دارد؟ و حد و تعزیر به لحاظ ادله موجود بدین لحاظ با یکدیگر متفاوتند؟

کلمات کلیدی:

تکرار جرم، تعزیر منصوص شرعی، کیفر اعدام، مجرمان به عادت، فقه رضوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2102768>

